

hændelse efter skot Udstykning: for Ejeren af den tilbageværende Hovedparcel eller, hvis en saadan ikke findes, for Ejeren af en af de andre fra den samme Ejendom udstykkede Parceller“.

2) Litr. e. Linie 1 „a—d“ ændres til „a og b.“

3) Litr. e. Linie 2: „den behæftede Ejendoms“ ændres til „Fuldmagtgiverens“, og efter „Værneting“ indskydes: „og noteret paa hans Ejendoms Folio“.

Til § 4.

4) 1 Linie 1—2 i Stedet for Ordene: „Forsaa vidt . . . Paragraffen“, sættes: „Saa fremt nogen Person, som ifølge § 3“, i Linie 5 udgaar „at“, og i Linie 5—6 sættes i Stedet for Ordene „finder Sted . . . ikke kan ske“: „af saadanne Personer“.

Til § 5.

5) Linie 5. Ordene: „er en Landejendom“ ændres til „ligger i en Landjurisdiktion“.

Til § 7.

6) I 1ste Stykke 1ste Linie. I Stedet for Ordene „Naar ingen . . . Stævning“ sættes: „Naar Indstævning har fundet Sted overensstemmende med denne Lov og ingen møder ved Sagens Foretagelse“.

7) 3die Stykke udgaar.

samt et senere stillet Ændringsforslag af de samme Forslagsstillere, i Stedet for det ovenfor anførte Ændringsforslag Nr. 4 til § 4, saalydende:

Til § 4.

I 5te og 6te Linie udgaa Ordene: „finder Sted . . . ikke kan ske“, og i deres Sted sættes: „for saa vidt behøver at finde Sted“.

Ændringsforslagene sattes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: Dette Forslag er i det andet Ting modtaget med en Velvilje, som Forslagsstillerne meget paa-skønne. Man har dog der vedtaget nogle Ændringer, som særlig gaa ud paa at sikre Indstævningen saaledes, at man gør, hvad man yderligere mener at kunne gøre for at være forvissat om, at enhver, der bør ind-

stævnes i en saadan Mortifikations-sag, ogsaa bliver det. Men den Maade, hvorpaa nogle af disse Ændringer ere formulerede, har ikke forekommet os Forslagsstillere fuldkommen tilfredsstillende, og der har derfor været Anledning for os til at stille nogle Ændringsforslag. Jeg skal derom bemærke, at der er det ny i Lovforslaget, som det her foreligger, at der i § 3 b. er foreslaaet, at hvis Servitutten er paalagt et Afhændelsedokument, hvorved en Parcel af en Ejendom afhændes, bliver Stævningen paa sædvanlig Maade særlig at forkynde for Ejeren eller Ejerne af den tilbageværende Hovedparcel af Ejendommen. Der sigtes herved til Tilfælde, i hvilke der ikke i det servitutstiftende Dokument udtrykkelig er sagt, at Servitutten er til Fordel for en bestemt Ejendom; thi det Tilfælde omhandles i § 3 a. Nu staar der blot i § 3 b., at Servitutten skal være paalagt i et Afhændelsedokument, i hvilket en Parcel af en Ejendom afhændes, men der staar ikke, at Servitutten skal være paalagt den afhændede Parcel. Det kan meget godt være, at man ved Afhændelsen af en Parcel lægger en Servitut paa den tilbageblivende Ejendom, og det er altsaa ikke omhandlet i § 3 b., som den foreligger, og det har særlig gjort det nødvendigt at omredigere den. — Dernæst bruges der Udtrykket „Hovedparcel“, men dette Udtryk er ikke udtømmende, thi, som ærede Medlemmer vide, er Hovedparcel et bestemt legalt Begreb. Forordningen af 3die December 1819 bestemmer særlig, hvad der derved skal forstaaes, nemlig den Parcel, som ved en Bondegaard's Udstykning bliver tilbage, og som skal have mindst 20 Tdr. Land boniteret Jord. Som Forslaget foreligger, vil der kun kunne være Tale om at stævne Ejeren af en saadan Hovedparcel, men det er ikke tilstrækkeligt i Tilfælde, hvor Udstykningen er sket fra andet end en Hovedparcel, f. Eks. fra en først fra en Ejendom udstykket mindre Parcel, som igen er delt, eller fra en Parcel, der overhovedet ikke er en Parcel fra en Bondegaard. Det har været nødvendigt at faa en anden Redaktion, og det er det, vi have tilladt os i Ændringsforslag Nr. 1. Det sigter altsaa til at berigtige dette Forhold, og jeg skal bemærke, at Forslagsstillerne have sikret sig Tilslutning hos Ændringsforslagsstillerne i det andet Ting, saaledes at vi tør gøre Regning paa, at der ikke vil være nogen Vanskelighed i den Retning, at Folketinget ikke skulde modtage den Ændring, vi her have stillet. — For saa vidt det ikke er en Hovedparcel, men der-